

За бъжанцитъ. — Основанъ е въ София единъ новъ комитетъ за подпомагане на бъжанцитъ, състоящъ се главно отъ живъещи въ България американци. Този комитетъ е снабденъ съ нужнитъ средства за работа отъ американския „Червенъ Кръстъ“. Скоро отъ страна на този комитетъ сѫ отнесени и раздадени много материали на бъжанцитъ въ Струмица и Малко-Търново. Досега комитетътъ билъ получилъ 75,000 лева.

— Българската земедѣлска банка е отпунала 5 милиона лв. за купуване съмена и добитъкъ на ония отъ бъжанцитъ, които ще започнатъ земедѣлие на подаренитъ имъ ниви въ новите земи.

Разширение на бъломорското ни пристанище Порто-Лагост. — Започнати сѫ изучвания на всичко, което ще биде необходимо за разширение на пристанището Порто-Лагост. Тамъ сѫ отивали инженери, които сѫ направили обстойни измѣрвания и изучвания на самото място. Сега тъ ще пригответъ проектъ за нужните работи и постройки, който проектъ послѣ ще биде разгледанъ отъ специална комисия.

Говорещи писма. — Не слѣдъ много врѣме вмѣсто сегашнитъ пощенски карти и обикновени писма, човѣцитъ ще си праща говорещи писма. Такива ще бѫдатъ тѣй наречениетъ **фонокарти**.

Изнамѣренъ е вече начинъ да се записва върху особенъ платъ всичко, което пожелаемъ, но не съ букви, а тѣй, както сѫ записани гласоветъ на пѣсните върху плочитъ на грамофона. За въ бѫдеще човѣцитъ, вмѣсто съ букви, ще записватъ съ гласъ и върху кжече отъ този особенъ платъ всичко, което искатъ да съобщатъ другиму, и, като всѣко писмо, ще турятъ въ пликъ това кжече платъ и ще го изпратятъ по пощата. Получателътъ съ помошта на уредъ, подобенъ на грамофона, ще „изслуша“ всичко записано на писмото, вмѣсто да го чете. Той ще чува сжцинския гласъ на своя приятель, вмѣсто да се мжчи да отгатава драсканиците на писмото му.

Забавително е, безъ съмнѣние, да се кореспондира така, но засега това е доста скжпо. Уредътъ, състоящъ отъ двѣ части: едната за записване гласа и другата за изслушване чуждото писмо, заедно съ извѣстно количество платъ за писмата, струватъ около 300 лева.

Усилия за погръцване населението въ Македония. — Нови бъжанци отъ Македония

разказватъ слѣдното:

„Понеже българитъ въ Воденъ, слѣдъ като имъ отнеха черковата, не отива въ грѣцката, глашатай е викаль, че който не отива на черкова въ празникъ, ще бѫде глобяванъ съ по 20 драхми (лева) за всѣко неотиване.“

„Понеже училищата на българитъ бидоха отнети и българитъ не искатъ да праща дѣцата си въ грѣцките, глашатай е викаль, че онзи, който не праща дѣтето си въ училище, ще бѫде глобенъ по сто драхми на денъ.“

Едвали ще помогнатъ нѣщо на гърцитъ тѣзи безчовѣчни мѣрки. Повече отъ петъ вѣка българитъ въ Македония сѫ изпитвали върху си натискъ да промѣнятъ народността си и не сѫ го сторили, нека вѣрваме, че и тѣзи нови усилия на гърцитъ ще бѫдатъ разбити о камъкъ

Вешортъ. Добръ замислено, но нѣкакъси не добре изпълнено.

Ивановъ, Разградъ. Стиховетъ сѫ слаби.

Е. Бѣчаровъ. Приказката е хубава, но е извѣстна на всѣкого. При все това може да послужи.

Петъръ Димитровъ. Това е отъ старитъ буквари. Ще го помѣстимъ безъ подписа ти.

Ранъ-Ранилъ. Ще послужи по-нататъкъ.

Нона Узунона. Хубаво си го написала и Чавчето ще си го запази въ тевтерчето за споменъ.

Мирчо Балевъ. Разказътъ не е лошъ и е написанъ съ добри чувства, но не ще може да се помѣсти. Колкото до вашата идея — тя е хубава, но трѣбва да поискате съвѣтъ и ржководството на учителите си, защото тя е доста сложна, а нашата редакция не разполага съ врѣме.

Г. Димитровъ. Стихотворението не е лошо, но е слабичко. Учи се и ще успѣешъ.

Ж. А. Получихме и благодаримъ.

Sylvestre. При случай ще послужатъ.

Татянка Хлѣбарова. Прѣводътъ е добъръ. По-нататъкъ ще го напечатаме. Рисунката сѫщо е хубава.

К. Поповъ. Чавчето благодаря за стихотворението и разказчето. Ще ги запази за споменъ.

Пуйче. Много хвалишъ Чавчето. Съ малки поправки ще го помѣстимъ.

Маринъ Д. Петровъ. Задачата ще помѣстимъ.

Вѣрка Мѣшкова. Твоето приятелче, Чавчето, ще помѣсти разказчето, като му дойде редчето.

Викторъ Мавродиевъ. Смѣхорийтъ сѫ хубави, но почеркътъ ти е ужасно грозенъ. Нѣкои ще помѣстимъ.